

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 3

Utgitt 22 januar.

1912

Kongelig resolution

19 janr.

av 9 januar.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Haalands herred i Stavangers amt under 3 november 1911 fattede beslutning om almindelige forskrifter med hensyn til sundhetssvæsenet inden herredet, dog med nogen forandringer.

De approberte forskrifter er saalydende:

§ 1. Ved flytning av ældre vaaningshus likesom ved opførelse av nye i den del av herredet, som ikke omfattes av det regulerede strøk »Sannekrossen«, skal anmeldelse herom ske til et medlem av helseraadet, inden arbeidet paa grunden paa-begyndes.

For »Sannekrossen« kommer nedenstaaende forskrifter kun til anvendelse, forsaavidt de ikke strider mot den almindelige bygningslov av 27 juli 1896.

§ 2. Ved opførelse eller flytning av husebygning skal iagttages:

- a. At avstand mellem vaaningshus paa den ene side og stald, fjøs, ladebygning, grisehus og vandhus paa den anden side ikke blir mindre en 4 — fire — meter, medmindre vandhuset indredes saaledes, at de sanitære hensyn allikevel sker fyldest.
- b. At bygningsgrunden under vaaningshus med omgivelser avgroftes og muldjorden derfra bortføres. Alle vandansamlinger omkring huset maa bortledes og fordypninger utfylles, saa gaardstunet saavidt mulig kan holdes tørt og rent.
- c. At grundmurens høide under vaaningshus ikke nogensteds blir mindre end 30 — tredive — centimeter over jorden.
- d. At ethvert beboelsesværelse skal ha en høide av mindst $2\frac{1}{4}$ — to og en kvart — meter fra gulv til loft og være forsynt med opslagsvindu. Gulvet maa gjøres tæt og trækfrit.

19 janr. § 3. Hvor kokeovn anbringes i beboelsesrum, skal saadan indredning anskaffes, at den ved kokningen frembragte damp opfanges og ledes ut i det fri.

§ 4. I kjeldere under vaaningshus, som herefter opføres, maa ikke huses hester, kjør eller svin, de sidste heller ikke i kjeldere under vaaninghus, der nu er opført.

§ 5. Til ethvert bebodd vaaningshus skal høre et vandhus. Dette maa med den i § 2 litra a nævnte undtagelse ikke ha væg eller tak fælles med vaaningshus eller med rum, hvori matvarer opbevares, likesom selve vandhusbingen maa være dækket. I den ett aar efter disse forskrifters ikrafttræden skal der til ethvert vaaningshus høre et vandhus.

§ 6. Gjødsel eller andet ildelugtende afvold maa ikke findes ansamlet noget vaaningshus nærmere end 4 — fire — meter og maa ikke være saaledes beliggende, at derfra er umiddelbart tilsig til vaaninghus eller til brønd eller bæk, hvorfra mat- eller drikkevand hentes. Huseieren har strengt at paase, at feieskarn, afvold ved slagting eller anden urenlighet ikke henkastes rundt husvæggen, men lægges i gjødselkjelderen eller under vandhus, saafremt det ikke nedgraves.

§ 7. I brønd eller opkomme, hvorfra vand tages til husholdningen, maa ikke vaskes eller vandet paa anden maate forurenses. Det samme gjælder bæk, hvorfra mat- eller drikkevand hentes, medmindre forurensningen sker nedenfor det sted, hvor vandhentningen vanlig foregaar.

§ 8. Helseraadet kan forbyde salg av bedærvede fødemidler og av brugsgjenstande, som kan bli skadelige for sundheten derved, at de indeholder giftige bestanddele, og er, for den i saa henseende fornødne kontrol, berettiget til at fordre sig utlevert prøver. Stansning av salg av saadanne formentlig sundhetsskadelige varer kan foreløbig paabydes enten av helseraadets formand eller av mindst 3 av dets øvrige medlemmer i forening.

§ 9. Klær, der har tilhørt folk med smitsom sygdom, maa ikke brukes eller avhændes, medmindre de blir rensset saaledes, som helseraadets ordfører paabyder.

§ 10. Naar nogen bedrift agtes iverksat, hvorved luften i høi grad forurenses eller skadelig stank utbredes, skal plan over anlægget forelægges helseraadet. Finder dette, at anlægget vil bli farlig eller skadelig for den offentlige sundhet, maa det ikke sættes i verk, førend de av helseraadet antydede ulemper er paavist at være avhjulpet. Enhver i virksomhet værende bedrift skal være helseraadets tilsyn underlagt og vedkommende skal være forpligtet til at rette sig efter de forskrifter, helseraadet til fjernelse av stedfundne ulemper maatte gi.

§ 11. Finder helseraadet noget bebodd hus eller forsam-

lingsrum at være skadelig for sundheten paa grund av mangel 19 janr.
paa lys eller luft, ved overfyldning av mennesker eller paa
grund av fugtighet, urenlighet eller lignende, kan det forbyde
husets eller rummets benyttelse, indtil de forefundne mangler
er avhjulpet.

§ 12. Hvor de lokale forhold vil gjøre befølgelse av disse
forskrifter særlig vanskelig, kan avvikelse ske med helseraa-
dets tilladelse.

§ 13. Overtrædelse av disse forskrifter pligter ethvert
medlem av helseraadet at melde for formanden, der i fornødent
fald bevirker overtrædelsen paatalt.

Kongelig resolution

19 janr.

av 19 januar.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for
rikets herreder, lov av 22 mai 1875 om offentlige forestil-
linger m. v. og lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn
mot bruk av tobak meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av
herredsstyret for Rolvsøy herred, Smaalenenes amt, under 2
november og 14 december 1911 fattede beslutning om nye politi-
vedtægter, som skal træde istedenfor de ved kongelig resolu-
tion av 30 mars 1895 stadfæstede politivedtægter og de ved
kongelig resolution av 28 september 1901 stadfæstede vedtæg-
ter angaaende salg av tobak til barn m. v for det daværende
Tune herred, hvorfra Rolvsøy herred er utskilt ved kongelig
resolution av 20 december 1910:

§ 1. Paa offentlig vei, hvorunder i denne vedtægt er
indbefattet enhver for almindelig færdsel bestemt eller almin-
delig befærdet vei, adkomst, plads, kai, offentlig anlæg eller
lign., maa ikke oppløp eller sammenstimlen av folk finde sted,
hvorved den offentlige orden forstyrres eller færdselen hemmes.

§ 2. Det er forbudt uten den kjørendes tilladelse at kripe
op paa eller henge sig ved vogner eller andre kjøretoier under
kjørselen eller til saadanne at fastgjøre haandvogner eller slæder.

§ 3. Ingen maa paa offentlig vei eller utover samme
skyte med bøsse eller lignende, avbrænde fyrverkerisaker, krudt
eller eksploderende gjenstande av nogen slags, ei heller kaste
sten, sneball eller andet, hvorved skade kan bevirkes eller de,
som færdes paa veien, fortrædiges.

§ 4. Paa veier, hvor det vil være til hinder eller ulempe
for færdselen, kan politiet forbyde, at der akes paa kjelke,
gaaes paa skøiter eller ski, gjøres eller benyttes sklier, drives
lek eller spil.

19 janr. § 5. Fortæring av berusende drikkevarer skal være forbudt paa offentlig vei, paa ubebygget tomt, som støter til offentlig vei, samt i aapen farkost eller paa dækket av skib eller anden farkost, som ligger ved offentlig brygge.

§ 6. Paa slædeføre er de kjørende pligtige at anbringe bjelde eller klokke paa sine hester. Ingen maa overlate forspændt hest eller kjøretøi til nogen, som er beruset eller av andre grunde antages ikke at være istand til at styre hest.

§ 7. Det er forbudt at la forspændt hest færdes paa veien, uten at nogen kjører eller leder den.

Forspændte kjøreredskaper maa kun holde paa steder, hvor de ikke standser færdselen, og stedse saa langt til siden av kjørebanen som mulig.

Kjøreredskap med lass skal være forsvarlig læsset, og det maa ikke overlæsses, saaledes at det lettelig er utsat for veltning, eller at det paalæssede falder av, eller at der iøvrig kan bevirkes skade eller ulempe.

Det er forbudt at la hester eller kreaturer drives løse paa offentlig vei uten forsvarlig tilsyn.

§ 8. I de bymæssig bebyggede strøk av bygden maa ikke kjøres eller rides hurtigere end i kort trav. Uvorren cykling er likeledes forbudt.

§ 9. Naar hunder viser sig sinte eller har den vane at forulempe mennesker eller dyr ved at gjøre dem eller fare imot dem, skal eieren eller besidderen efter politiets nærmere bestemmelse holde saadanne hunder bundet eller forsynt med forsvarlig mundkurv. Det samme gjelder de hunder, som politiet av hensyn til deres størrelse eller race finder at kunne være farlige. Ingen maa hidse hund paa nogen eller undlate at holde sin hund tilbake, naar den anfaller nogen. Det er likeledes forbudt at tirre hunder eller hidse dem sammen paa offentlig vei.

§ 10. Tisper maa i løpetiden holdes inde. Herreløse hunder kan av politiet opbringes, hvorefter eieren varsles gjen- nem lokalt blad. Saafremt ingen eier melder sig inden 14 dage derefter, kan hunden sælges eller dræpes.

§ 11. Det er forbudt at flytte eller bortta eller paa nogen maate at beskadige eller besudle de til offentlige prydelser eller nytte bestemte indretninger eller gjenstande. Det er likeledes forbudt uvedkommende at klatre op ad lygtepæler, stolper for elektriske ledninger eller lignende indretninger, tænde eller slukke de paa offentlig vei anbragte lygter eller befatte sig med offentlige brandsignalapparater uten for at melde ildebrand.

§ 12. Lovlig opslaaede plakater og bekjendtgjørelser er det forbudt at nedrive, besudle eller gjøre ulæselige.

§ 13. Enhver, som driver offentlig bevertning, skal sørge

for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefalder, som 19 janr. strider mot orden og sømmelighet. Ingen maa paa offentlig bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adfærd, hvorved nogen fortrædiges eller forstyrres.

§ 14. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller anden lystighet maa ikke finde sted uten forutgaaende anmeldelse til lensmanden, som kan paalægge vedkommende at foreta det fornødne til ordenens opretholdelse og at utrede de derved forbundne utgifter samt paabyde dens ophør kl. 10 aften.

§ 15. Offentlig bevertningssted og forlystelsessted lukkes senest kl. 11 aften.

§ 16. Ingen maa gaa omkring i herredet for at musisere, forevise kunster eller severdigheter eller lignende uten lensmandens skriftlige tilladelse.

Tilladelse til at gi sirkusforestillinger, forevise menagerier, drive karusel, forevise kunster og severdigheter og lignende paa bestemt sted meddeles av lensmanden for et fastsat tidsrum.

§ 17. Tilladelse til at gi konserter og dramatiske forestillinger meddeles av lensmanden. Tilladelsen knyttes altid til en bestemt person, der optræder som den ansvarlige.

§ 18. Enhver, som har faat tilladelse til at gi dramatiske forestillinger eller andre offentlige præstationer, skal etterkomme de regler, som politiet maatte foreskrive. Tilstedeværende er pligtige til at etterkomme politiets anmodning om at fjerne sig.

§ 19. De, der gir forestillinger eller forevisninger av den i lov av 22 mai 1875 omhandlede art, har at utrede en avgift til herredskassen for hver forestilling eller hver dag fra kr. 2,00 til kr. 50,00 efter lensmandens bestemmelse. Fritagelse for avgift kan dog meddeles.

§ 20. Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelser skal de besøkende iagttå sømmelighet og orden.

§ 21. Enhver, som vil gi nogen av de § 19 omhandlede forestillinger, har at sørge for passende lokale eller plads, der før forestillingens avholdelse maa godkjendes av politiet, som fastsetter det største antal tilskuere, der kan indtages i lokalet.

§ 22. Undlater nogen at utføre det, der paaligger ham ifølge denne vedtægt, kan politiet sørge for, at det blir utført eller hindre, at forsømmelsen bevirker skade. De hermed forbundne omkostninger likesom de omkostninger, der er forbundet med fornødne foranstaltninger for at hindre forberedte eller ikke fuldførte handlinger, som strider mot denne vedtægt, utredes av den skyldige.

§ 23. Det skal være forbudt at sælge tobak i hvilken som helst form til barn under 15 aar, uanset om tobakken angivelig er bestemt til barnets egen eller andres bruk, dog kan barn under 15 aar, som medbringer undertegnet og datert

19 janr. rekvisitionsseddel fra en sælgeren bekjendt voksen person og lydende paa et bestemt kvantum, erholde den saaledes rekvisiterede tobak.

Likeledes skal det være forbudt enhver:

- a. at kjøpe tobak i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 aar.
- b. at overlate barn tobak som gave, laan, bytte eller som vederlag for arbeide eller personlige tjenester.

Barn under 15 aar, der nyder tobak paa offentlig vei, skole, paa offentlig bevertnings- eller forsamlingssted, i offentlig forsamlingslokale eller paa andet offentlig sted, kan av politiets tjenestemænd fratages den tobak, som det for tilfældet har hos sig, samt den tobakspipe eller andet redskap, som det for tilfældet benytter sig av.

§ 24. Overtrædelse av nærværende vedtægt straffes efter loven.

19 janr.

Kongelig resolution

av 19 januar

Den av Hønefoss herredsstyre i møte 6 december 1911 fastsatte vedtægt for handel med brukte eller kasserte ting i Hønefoss stadfæstes i medhold av § 28, jfr. § 38, i lov om handelsnæring av 16 juli 1907 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt forandring.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

1. For den av politiet i henhold til lov av 16 juli 1907 § 28 meddelte tilladelse til handel med brukte eller kasserte ting erlægges i aarlig avgift til bykassen kr. 10,00, som betales ved tilladelsens meddelelse.

Tilladelsen gjælder kun for et aar (kalenderaar) og kan tilbakekaldes, naar disse regler overtrædes.

2. Handelen maa kun drives paa steder og i rum, som godkjendes av politiet og til enhver tid er dettes kontrol undergit. De indkjøpte gjenstande maa ikke opbevares utenfor disse steder eller rum før 7 dage efter indkjøpet. Over indgangsdøren skal den handlendes navn være tydelig angit. Disse forretninger kan kun holdes aapne i den i lukningsvedtægten for almindelige kjøbmandsforretninger bestemte tid.

3. Gjenstande, der er indkjøpt eller mottat til salg, maa ikke avhændes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres, før 7 dage er forløpet, efterat gjenstandene kom i den handlendes besiddelse, medmindre gjenstandene er kjøpt av nogen, der

har lignende tilladelse. De skal paa passende maate for 19 janr. synes med merkelap med nummer.

4. Den handlende skal føre en av politiet godkjendt fortegnelse over indkjøpte eller til salg mottagne gjenstande. I denne blir at anføre gjenstandenes nummer, tydelig angivelse eller betegnelse av gjenstanden, den persons navn, stilling og adresse, av hvem gjenstanden er kjøpt eller mottat, dagen for kjøpet og for salget samt den persons navn og adresse, til hvem den er avhændet.

Den handlende er pliktig til naarsomhelst for politiet at fremlægge saavel den ovenfor nævnte fortegnelse som enhver gjenstand, der befindes i hans verge, hvad enten den er opført paa fortegnelsen eller ikke.

5. De handlende maa ikke kjøpe eller motta brukte eller kasserte gjenstande av personer, som skjønnes at være under 18 aar.
6. Fra reglerne under nr. 2, 3 og 4 kan politiet i særlige tilfælde eller for særlige arter av gjenstande meddele fritagelse.
7. Overtrædelse av disse regler straffes overensstemmende med straffelovens § 339,2 og § 336.

Kongelig resolution

19 janr.

av 19 januar.

I medhold av § 5 i lov om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Nærø herred, Nordre Trondhjems amt, i møte den 15 december 1910 besluttede skogbrandsregler for herredet:

§ 1. Herredet inddeles i følgende brandroder:

1. Thorstad, omfattende Thorstad skolekreds.
2. Sandnæs, » Sandnæs do., undtagen øerne Nærø, Marø og Svinø.
3. Nærø, omfattende Nærø, Marø og Svinø.
4. Fikkan, » Fikkan skolekreds.
5. Laugen, » Laugen do.
6. Stene, » Stene do.

§ 2. For hver brandrode vælger herredet en brandrode-mester med varamand og med funktionstid 3 aar. Enhver i herredet bosat eier, bestyrer eller bruker av matrikulert jord er pliktig at motta valg, men kan undslaa sig for gjenvalg i saa lang tid, som han har fungert. Det samme gjelder midlertidige stedfortrædere, som er godkjendt av ordføreren eller

19 janr. viceordføreren. Utfaldet av valget bekjendtgjøres for herredets indvaanere paa hensigtsmæssigste maate.

§ 3. Brandrodemesteren har saavidt mulig at paase, at lov av 14 juli 1893 om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. ikke overtrædes. Overtrædelse har han at anmelde for paatalemyndigheten.

§ 4. Saasnart brandrodemesteren blir vidende om, at skog- eller lyngbrand er opstaat i roden, skal han straks indkalde fornødent mandskap og begi sig til brandstedet forat lede slukningsarbeidet. Anser han det nødvendig, har han tillike at tilkalde hjælp fra andre roder ved disses rodemestre. Naar flere rodemestre er tilstede, fører den overledelsen av alt slukningsarbeide, i hvis rode branden er opstaat. Er skog- eller lyngbrand opstaat i naboherred, og det er sandsynlighet for ildens forplantning til Nærø herred, har vedkommende rodemester straks at fremmøte med fornødent mandskap paa det truede sted. Enhver av herredets beboere, som blir vidende om, at skog- eller lyngbrand er opstaat, opfordres til øieblikkelig at varsle vedkommende rodemester.

§ 5. Enhver i herredet bosat arbeidsfør mand, som ikke har lovlig forfald, er pliktig til efter brandrodemesterens tilsigelse straks at indfinde sig paa brandstedet, forsynt med forhaandenværende redskaper, saasom bømme, øks, spade eller hakke samt kost for en dag og efter evne utføre, hvad lederen av slukningsarbeidet paalægger ham.

§ 6. Mandskaper, som er fremmøtt til slukning av skog- eller lyngbrand, maa ikke forlate brandstedet, før brandrodemesteren gir tilladelse dertil. Blir arbeidet for langvarig, sørges brandrodemesteren for avløsning. Efter slukning holdes vakt, indtil al fare for ildens gjenopblussen er over. Rodemesteren ordner vakten, som har at gjøre tjeneste efter tur, saalænge det findes nødvendig. Før mandskapet forlater brandstedet, bør lederen av arbeidet søke indhentet saavidt mulig nøiagtig oplysning om ildens opkomst.

§ 7. Til slukning eller begrænsning av skog- eller lyngbrand kan lederen av slukningsarbeidet uten hensyn til indsigelse fra eierens side lade fælde trær i tilstøtende skog, grave diker, optænde motild og forøvrig iverksætte de til ildens slukning nødvendige foranstaltninger. Dog bør han, før der skrives til alvorligere forføininger av nævnte slags, og forsaavidt tid og sted tillater det, raadføre sig med andre brandrodemestre eller andre indsigtsfulde mænd, som maatte være tilstede.

§ 8. Slukningsarbeidet blir at anse som en hjælp, der i almindelighet bør ydes uten betaling. Herredsstyret kan dog efter derom indgit forestilling gjennom brandrodemesteren til-

staa den, som har arbeidet over 24 timer, en godtgjørelse av 19 janr. indtil 20 øre pr. time.

Brandrodemesteren tilkommer en godtgjørelse av kr. 3,00 for hvert døgn, han i stillings medfør maa opholde sig paa brandstedet.

Utgifter, som følger av gjennomførelse av disse regler, utredes av herredskassereren.

§ 9. Umiddelbart efter enhver skog- eller lyngbrand, som har foranlediget utrykning av slukningsmandskap, har vedkommende rodemester at avgi indberetning om ildens opkomst og utbredelse, om skadens omtrentlige størrelse, om hvorvidt nogen har tilsidesat de pligter, nærværende regler paalægger, samt om hvad der forøvrig antages at være av interesse.

§ 10. I tiden mellem 15 mai og 1 september maa brandrodemesteren ikke foreta reise lenger end en mil utenfor herredets grænser, medmindre han har stillet en av herredets ordfører eller viceordfører godkjendt stedfortræder.

§ 11. Overtrædelse av disse regler straffes med bøter efter den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 339, forsaavidt ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse.

§ 12. Nærværende regler træder i kraft 1 mai 1912.

Kongelig resolution

19 janr.

av 19 januar.

I medhold av § 5 i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa de av herredsstyret for Faabergs herred, Kristians amt, i møte den 7 juni 1911 besluttede skogbrandsregler for herredet, dog med en enkelt forandring.

De approberte skogbrandsregler er saalydende:

§ 1. Faabergs herred inddeles i følgende brandroder, nemlig:

1. Vingrums rode fra Biri grænse og nord til Øhre, omfattende gaardene Rindal, Ouren og Gilberg.
2. Søndre Strandens rode fra Øhre til og med Raannerud.
3. Nordre Strandens rode fra Raannerud til Gausdals grænse.
4. Saxumsdalens rode omfattende Saxumsdalen med Faaberg vestfjeld og syd til Vingrum rodes grænser.
5. Bakkernes rode omfattende Rudsbygden, Bakkerne og Skogen.
6. Nordre Aals rode fra Øier grænse til Mesna og Nævla elver.

19 janr. 7. Søndre Aals rode fra Mesna og Nævla elver til Ringsaker grænse.

§ 2. For hver brandrode vælger herredsstyret en brandmester tillikemed suppleant. Disse er pligtige til at fungere i 3 aar, hvorefter de kan undslaa sig for gjenvalg i likesaa lang tid. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin stilling, kan de naarsomhelst av herredsstyret avskediges.

§ 3. Det paaligger brandmesteren at holde øie med, at bestemmelsen i lov av 14 juli 1893 om indskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. ikke overtrædes, og opfordres enhver indvaaner av herredet til at bistaa brandmesteren hermed og i tilfælde gjøre anmeldelse til denne. Saasnart han blir vidende om, at skogbrand er utbrutt, har han ved udsendt budstikke eller paa anden hensigtsmæssig maate hurtigst mulig at indkalde det fornødne mandskap og uopholdelig begi sig til brandstedet for at lede slukningsarbeidet.

Er det nødvendig, har han tillike at underrette de øvrige brandmestre for at faa tilkaldt mandskap ogsaa fra de andre brandroder.

Naar flere brandmestre er tilstede, fører den av dem, inden hvis rode branden er opstaat, overledelsen av slukningsarbeidet.

Overtrædelse av bestemmelseerne i ovennævnte lov av 14 juli 1893 har brandmestrene at anmelde for paatalemyndigheten.

§ 4. Enhver eier av matrikulert bruk inden herredet, hvortil hører skog, er i tilfælde av skogbrand pliktig til efter brandmesterens tilsigelse uopholdelig at skaffe følgende mandskap i forhold til matrikulen, nemlig:

For bruk fra 2 til 5 mark 1 mand

»	»	- 5	- 10	»	2	»
»	»	- 10	- 15	»	3	»

o. s. v. i samme forhold.

Bestaar bruket alene av skog har eier av saadanne av skyld 50 øre til 5 mark ogsaa at skaffe en mand; for bruk av større skyld som ovenfor bestemt.

Eier av flere saadanne bruk beliggende i flere roder, og hvis samlede skyld ikke utgjør over 50 øre, pligter at præstere sit mandskap i den rode, inden hvilken hans største bruk er beliggende.

Disse mænd har eieren av vedkommende bruk efter brandmesterens nærmere bestemmelse at forsyne med fornødne redskaper saasom øks, spade eller hakke samt yde dem kost i 3 dage, hvorhos de av vedkommende herredskasse nyder en dagsbetaling av indtil kr. 1,20 efter brandmesterens bestemmelse.

Benytter mændene flere dage, nyder de av samme kasse og paa samme maate en dagsbetaling av indtil kr. 2,00.

§ 5. Foruten de mandskaper, som stilles i henhold til 19 janr. foregaaende paragraf, er enhver inden herredet bosat arbeidsfør mand, der kan ansees skikket til at delta i slukningsarbeidet, og som ikke har gyldig forfald, pliktig til paa brandmestrens tilsigelse at indfinde sig snaarest mulig ved brandstedet medhavende mulig forhaandenværende redskaper, saasom øks, spade og hakke, og der utføre, hvad brandmestrene paalægger ham. Herfor erholder han betaling overensstemmende med § 4 sidste passus.

§ 6. Mandskap, som er opbudt til slukning av skogbrand, maa ikke forlate brandstedet eller ophøre med slukningsarbeidet, forinden vedkommende brandmester dertil har git tilladelse. Antages ilden slukket, utvælger brandmesteren nogen mænd, der efter tur skal holde vakt, indtil al fare for ildens opblussen er forbi.

Forinden mandskapet forlater brandstedet, bør lederen av arbeidet søke indhentet saavidt mulig nøiagtig opplysning om, hvorledes ilden er opkommet.

§ 7. Til stansning eller begrænsning av skogbrand kan lederen av slukningsarbeidet uten hensyn til innsigelse fra eierens side efter omstændighetene la fælde tilstøtende skog, grave diker, nedrive gjærder, optænde motild og iøvrig iverksette de til ildens slukning fornødne forføyninger, dog bør han forinden der skrides til alvorligere forføyninger av denne art, saavidt tid og omstændigheter tillater det, raadslaa med andre brandmestre eller medlemmer av herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver av herredets beboere, som blir vidende om, at skogbrand er opstaat, opfordres til snaarest mulig at underrette vedkommende brandmester derom.

§ 9. I tiden fra 15 mai til 30 august maa brandmestre og deres suppleanter ikke foreta reiser utenfor herredet, medmindre de har sørget for at stille stedfortræder, som godkjendes av ordføreren.

§ 10. Umiddelbart efter enhver skogbrand har vedkommende brandmester at avgi til herredsstyret en indberetning indeholdende opplysning om ildens opkomst, dens utbredelse, skadens størrelse, hvorvidt nogen har tilsidesat de pligter, som nærværende regler paalægger, samt om hvad der forøvrig kan antages at være av interesse.

Av indberetningen blir en gjenpart at tilstille amtmanden.

§ 11. Brandmesteren har at avlægge regnskap over de ifølge nærværende regler paaløpende utgifter efter en ham av herredsstyret meddelt instruks.

§ 12. Brandmestrene tilkommer en godtgjørelse av kr. 4,00 — fire kroner — for hver dag, de i stillings medfør maa opholde sig i marken.

19 janr. § 13. De udgifter, som foranlediges ved gennemførelsen av de i nærværende regler omhandlede foranstaltninger til forebyggelse og slukning av skogbrand, utredes av herredskassen.

§ 14. Overtrædelse av disse regler straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339, forsaavidt ingen anden straffebestemmelse maatte komme til anvendelse.

§ 15. Nærværende regler træder i kraft 1 mars 1912.

19 janr.

Kongelig resolution

av 19 januar.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Strømmens herred, Jarlsberg og Larviks amt, i møte den 2 september 1911 fattede beslutning om forandring av §§ 1 og 2 i de ved kongelig resolution av 17 januar 1907 approberte skogvedtægter for herredet, hvorefter disse paragraffer skal lyde:

§ 1. Inden Strømmens herred er det med de i §§ 2 og 3 anførte undtagelser forbudt at aavirke til salg eller til industriel produktion bartrær, som 2 meter fra høieste bakke ikke holder mindst 17 cm. i tvermaal utenpaa barken paa træets bredeste kant.

§ 2. Uten hinder av foregaaende § kan i efterfølgende tilfælde aavirkes til salg eller industriel produktion:

a. Uveksterlige og forkrøblede trær.

b. Trær, som av hensyn til den øvrige skogs trivsel bør hugges, hvor skogbestanden er for tæt.

c. Trær paa mark, der enten agtes opdyrket eller — med herredsstyrets samtykke — anvendt i andet lignende øiemed.

Hugst efter denne paragrafs litra a og b maa kun finde sted efter utblinkning av tilsynsmanden.

19 janr.

Kongelig resolution

av 19 januar.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Kolbu herred, Kristians amt, i møter den 18 august og 16 december 1911

besluttete vedtægter mot skogens ødelæggelse inden 19 janr. herredet:

§ 1. Aavirkning til salg eller industriel produktion av bartrær, som utenpaa barken 5 meter fra jordflaten holder mindre tvermaal end 15 cm., er forbudt.

§ 2. Forbudet i § 1 gjælder ikke hugst av tørre eller vindfældte trær; heller ikke gjælder forbudet hugst av trævirke til husbehov eller gaardsfornødenhet for vedkommende skogs eier eller til fyldestgjørelse av den bruksret, der maatte tilkomme nogen som eier eller bruker av jordeiendom.

§ 3. Efter utblinkning av opsynsmanden, amtsskogmesteren eller hans assistent kan aavirkning av bartrær til salg eller industriel produktion under det i § 1 fastsatte mindstemaal til-lates, naar trærne er øiensynlig beskadiget, uveksterlige eller vantrevne, samt naar skogbestanden staar saa tæt, at en uttynding ansees heldig til befordring av skogens ettervekst.

Saadanne trær merkes paa rot og stamme med en enten av herredsstyret eller amtsskogselskapet godkjendt blinkøks.

I indgjærdet havnehage kan likeledes opsynsmanden, amtskogmesteren eller hans assistent gi tilladelse til hugst av bartrær under det i § 1 fastsatte mindstemaal, naar det viser sig nødvendig for at skaffe fornøden havn.

§ 4. Herredsstyret ansætter det fornødne antal opsynsmænd og utfærdiger instruks for disse. Opsynsmændenes løn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusion av statskassen, dog saaledes at skogeiere og bruks- eller hugstberet-tiget pligter at yde den opsynsmand, som utfører blinkning, utvisning eller andet lignende arbeide for ham i skogen, be-taling for utført arbeide efter godtgjørelse pr. dag, der fast-sættes av herredsstyret.

§ 5. Overtrædelse av nærværende vedtægter straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

Kongelig resolution

19 janr.

av 19 januar.

I henhold til lov om brandvæsenet av 15 august 1908 § 23, jfr. §§ 24, 27 og 67, meddeles godkjendelse som gjældende indtil videre av nedenstaaende av representant-skapet for Moelvæns brandkommune i møter den 18 juli og 23 oktober 1911 vedtagne forskrifter for stedets brandvern:

19 janr.

§ 1. Brandvernet deles i følgende 3 afdelinger:

- 1) Sprøitekorpsset.
- 2) Vandlanger- og vandkjørerkorpsset.
- 3) Redningskorpsset.

§ 2. Brandvernets befal bestaar foruten av brandchefen, der fører overbefalingen, av 1 avdelingschef og 1 underavdelingschef for hver av korpssets 3 afdelinger; disse avdelingschefer beordres av brandstyret efter brandchefens indstilling.

§ 3. Brandstyret samt det ved brandvernet ansatte befal avholder møte hvert aar i april for at komplettere mandskapet i brandvernets forskjellige afdelinger, hvor da de i aarets løp tilkomne mandskaper beordres til bestemte afdelinger, hvilket ellers i aarets løp bestemmes av brandchefen.

§ 4. Det paahviler brandchefen:

- 1) at føre det stadige overtilsyn med samt fortegnelse over brandvæsenets redskaper, signalmidler m. v. og i tilfælde mangler straks at besørge disse rettet, likesom han har efter derom fattet beslutning at besørge nye redskaper anskaffet og snarest indøvet. Likeledes fører han overtilsynet med brandsyn og feiervæsen,
- 2) at føre en fullstændig fortegnelse over brandvernets samtlige mandskaper og i tilfælde avgang at komplettere afdelingene,
- 3) at føre tilsyn med indøvelse av brandfolkene,
- 4) i ildebrandstilfælde at være tilstede ved brandstedet og føre overbefalingen under sluknings- og redningsarbeidet; i tilfælde hans forfald leder sprøitekorpssets avdelingschef arbeidet; har ogsaa han forfald, tar redningskorpssets chef overkommandoen,
- 5) saavidt mulig være tilstede ved de lovbestemte brandsyn,
- 6) inden januar maanedes utgang at sende beretning til brandstyret om brandvæsenets tilstand ved utgangen av sidste aar, ledsaget av specificert opgave over brandvæsenets materiel med av- og tilgangsopgave.

Brandchefen har i et og alt at ta sig av brandvæsenet, dets opkomst og heldige ordning; han har forøvrig i det hele at rette sig efter brandlovens forskrifter.

Den fungerende brandchef har paa forhaand at meddele ordføreren i brandrepræsentantskapet, naar og for hvilket tidsrum han ønsker at være fraværende fra brandkommunen. Brandchefen og hans stedfortræder maa ikke uten tilstaat permission være fraværende fra stedet mere end 1 døgn og aldrig samtidig; de maa derfor paa forhaand varsle hinanden om fravær. Stedfortræderen og de øvrige brandfunktionærer har at søke permission hos brandchefen, naar de ønsker at være fraværende fra brandkommunen for længere tid end 1 døgn.

I særlige tilfælde kan ethvert andragende om permis- 19 janr.
sion fra brandkommunen nægtes.

§ 5. Avelings- og underavelingscheferne har at holde sig brandchefens ordre efterrettelig og har:

- 1) at paase, at de dem underlagte brandredskaper stadig er i forsvarlig stand,
- 2) til brandchefen at gjøre anmeldelse om de mangler og uordner ved brandvæsenet, der maatte komme til deres kundskap,
- 3) at føre en fuldstændig fortegnelse over sine avdelinger og melde for brandchefen enhver avgang, der finder sted i vedkommende aveling,
- 4) i ildebrandstilfælde hurtigst mulig at indfinde sig paa brandstedet, hvor de mottar ordre fra brandchefen; er denne ikke ankommet til stedet, paaligger det sprøitekorpssets avelingschef eller eventuelt redningskorpssets chef at ta overkommandoen, til brandchefen ankommer,
- 5) i ildebrandstilfælde at sørge for, at vedkommende avelings redskaper hurtigst mulig kommer frem til brandstedet,
- 6) at sætte hvert enkelt mandskap nøie ind i nærværende instruks samt vedkommendes pligter i ildebrandstilfælde.

§ 6. Det paaligger ethvert medlem av brandvernet i alt, der angaar tjenesten, uten motsigelse eller indvending straks at efterkomme, hvad hans foresatte befaler ham og vise disse skyldig agtelse. Brandvernets medlemmer skal ikke motta ordre fra nogen anden end brandvernets befalingsmænd.

Dersom en avelings- eller underavelingschef i brandtilfælde ikke er ankommet til brandstedet, skal det først ankomne brandmandskap ta hans plads, indtil vedkommende chef kommer. De enkelte mandskaper er forpligtet til under avelingschefernes forfald efter ordre at overta kommandoen over vedkommende aveling.

§ 7. Øvelser for det hele brandvern eller dele av samme foretages efter brandchefens ordre saa ofte, som denne finder det nødvendig, dog mindst 1 gang aarlig.

§ 8. Mandskapene er — medmindre de ved gyldig forfald er forhindret — under lovlig ansvar pligtige til at indfinde sig til de møter, hvortil de av sine foresatte blir tilsagt.

I ildebrandstilfælde har ethvert medlem av brandvernet — i tilfælde ingen motsat ordre er git eller gives — snarest mulig at begi sig til det sted, hvor vedkommende avelings materiel er opbevart for med dette hurtigst mulig at begi sig til brandstedet; redningskorpsset indfinder sig paa selve brandstedet.

19 janr. § 9. Det paaligger huseierne i ildebrandstilfælde hurtigst mulig at bringe sine brandredskaper, brandspand, haker, sprøiter o. s. v. til brandstedet.

I ildebrandstilfælde har enhver at gi brandvæsenet adgang til sit hus og grund, brønd og andre vandbeholdninger. Enhver maa ogsaa finde sig i, at bygning, som tilhører ham, rives, naar brandchefen finder dette nødvendigt for at stanse ildens utbredelse.

I ildebrandstilfælde pligter enhver paa brandvæsenets forlangende at yde al den hjælp, som han maatte være i stand til.

Det er pligt for enhver, som opdager skadeilds utbrud, straks at varsle brandvæsenet, underrette husets og nabohusenes beboere derom og paa enhver maate søke at dæmpe ilden. Det indskjærpes, at hvert hus inden brandkommunen er pliktig til at holde lovlig brandstige, brandhake samt fra 4—8 spand efter husets assurancesum (se lov om brandvæsenet av 15 august 1908, nr. 4, § 21).

§ 10. Overtrædelse av ovennævnte bestemmelser eller brandloven forøvrig vil bli paatalt og straffet saaledes som bestemt i lov av 15 august 1908 § 63.

Nævnte lov om brandvæsenet, der ligger til gjennemsyn hos brandstyrets formand, indskjærpes paa det bestemteste iagttat.

19 janr.

Kongelig resolution

av 19 januar.

I henhold til lov om brandvæsenet av 15 august 1908 §§ 9, 19, 23, 67 og 69 meddeles stadfæstelse som gjældende indtil videre paa nedenstaaende av ladestedet Sogndals bystyre i møte senest den 6 november 1911 vedtagne tillægsbestemmelse til nævnte lov, forsaavidt Sogndal angaar:

I.

§ 1. Der maa have 3 overbefalingsmænd, nemlig brandchef, stedfortræder og brandmester.

§ 2. Vandverks- og sprøitemandskapene bestaar av 24 mand, som specielt har at betjene sprøiterne og 12 mand, som specielt har at assistere med brandseilene.

§ 3. Vandverks- og sprøitemandskapene opnevnes av brandstyret.

§ 4. Disse maa ikke i fler end 6 paa hinanden følgende dage være fraværende fra stedet uten brandchefens tilladelse.

II.

19 janr.

§ 5. Feiermesterens løn fastsættes til 80 — otti — kroner aarlig.

Feierpengene bortfalder for de i loven paabudte feininger.

For den feining, som yderligere av huseierne forlanges, betales saaledes:

For feining av en skorsten eller en lodpipe 50 øre.

» — » » kakkelovn indtil 2 etager 20 »

» — » hver av de øvrige etager 5 »

III.

§ 6. Brandsyn utføres av feiermester og brandchef i forening.

§ 7. Bekjendtgjørelse om tiden for det almindelige brandsyns begyndelse utfærdiges 14 dage forut og opslaaes i annoncekasserne paa Stranden og Rekefjord.

IV.

§ 8. Varsling av brandvernet sker med klemtning med en større klokke, som kan høres over hele stedet.

§ 9. Brandlovens § 29, 2det led, skal ikke være gjældende for ladestedet Sogndal.

§ 10. Det ved høieste resolution av 7 november 1857 approberte reglement for brandvæsenets ordning i ladestedet Sogndal ophæves.

Kongelig resolution

19 janr.

av 19 januar.

I henhold til § 38, 2det passus, i lov om havne- og ringevæsenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes, at utkastning av fiskeavfald skal være forbudt paa nedennævnte steder i Tana herred, Finmarkens amt:

1. I Mehavn indenfor en ret linje fra fyrlygten paa Havnesodden til en stenvarde ca. 50 m. vest for indseilingsstøtten paa den motsatte side av havneløpet ved Storholmen. (Russeholmen).
2. I Gamvik, Kaaven og Kvalvik indenfor en ret linje fra Flintnesset til Danielsnesskjæret (Dalmansnesskjæret).
3. I Risfjord indenfor en ret linje fra Risfjordlygten til Jægtvika.

Midlertidig utgiver: N. F. Leganger.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.